

Jutros mi s Kreveta, a pet nama osvanulo. Opa
 Tija svo bijela i "caudida", poput onih
 preistih, djivičanskih filozofa, što nam ih
 naše turističke serove nose sa sobom, Citava
 naša da rodjena Privruga u jednu je prvog
 svijetla. Na Rijeci se pitaju: - Šta je to
 to zgodilo u Tiflisu u jednom gradu? A tako
 i u Loosenu, bitom gradu? U drugoj otvori
 miškoj na narativne se dosta govore, gđ
 svitava pjesaka s zapovijest drigg
 "Kosta bela" i ona je svo bijela
 pa i zasluzuje ona i ona i se bi ako
 dilo, kao bi i, nasi otoljubi otpruho
 jedno i, da barem donekle vime zovici
 "po nam", U Voloskom frise jaka s tar
 sruventem; ima dosta leda, što koji mali
 "lijpom dijamanti". Kako eris - sam
 bjelina je dani dijamanti. Tiko, kako da
 bilo! Ni j' ti ga, do svega i zve Ru
 tica! Sama bjelina, i bijelo - ono
 dijamantska! Djevojci
 "nas vijet ne bi bio nas, Pa da me bi
 brantulal. Sui se tuze na naše ^{metarologije}
 i na njihov prosvjetov. Osimu tako
 kao nekoj postojatoli, i, i, tabel za
 bol - ~~to je kao neovisno - jaska~~
 ga ne ubila. I tuda sam E.
 jom als i i, ki mojed. Misam
 pravi - g. Pa da me i ka make jidne

Bilo je slučajno, Rad na se me...
 da je ovo...
 jedna, da je ono...
 Ali mi nije...
 da...
 mi...
 sve tako...

